

CONFIDENȚE... FĂRĂ MĂNUȘI!

INSEMNĂRI

107 ani de la Unirea Principatelor Române

Competiții, concursuri...

Stau de vorbă cu un tânăr care la 22 de ani a înscris în palmaresul său sportiv 137 de victorii și care numai de cinci ori (Grecu, Otvoș, Ciucă, Grigoriev, Rankovic) a regretat că n-a rămas... junior în echipa de fotbal de la Electroputere.

— Poate l-ai identificat pe oaspetele rubricii noastre de astăzi — pugilistul Nicolae Giju. Îl întreb, fără să aștept... gongul:

— Ce îți propui pentru acest an?

— Îmi răspunde șoptit, dar hotărât: „Să fiu mai bun ca în 1965”. Pare simplu. Trec în revistă principalele suc-

— Într-adevăr. La această întrebare am multe de spus. E vorba de lupta în atac.

— Este ceva care nu merge?

— Acum, dacă am început cu confidențele, să continui. Da, așa este. Atacul n-a mers. Mai ales când am întâlnit boxeri înalți care stăteau în așteptare sau pugiliști care se mulțumeau cu un rezultat de egalitate. Numai cu o bună pregătire în defensivă nu poți fi evitate nici surprizele!

— Ne bucură, desigur, aceste confidențe — mai ales că le faci acum, fără... mânuși — așa că să mergem

fecționarea loviturilor de întâmpinare, de la distanță și de aproape.

— Așadar, preocupări pentru un box complet, eficace?

— Da. Altfel nu pot fi obținute performanțe mari. 1966 va fi pentru mine un an de continuă pregătire în care, după cum vă spuneam, voi pune accentul pe lupta în atac.

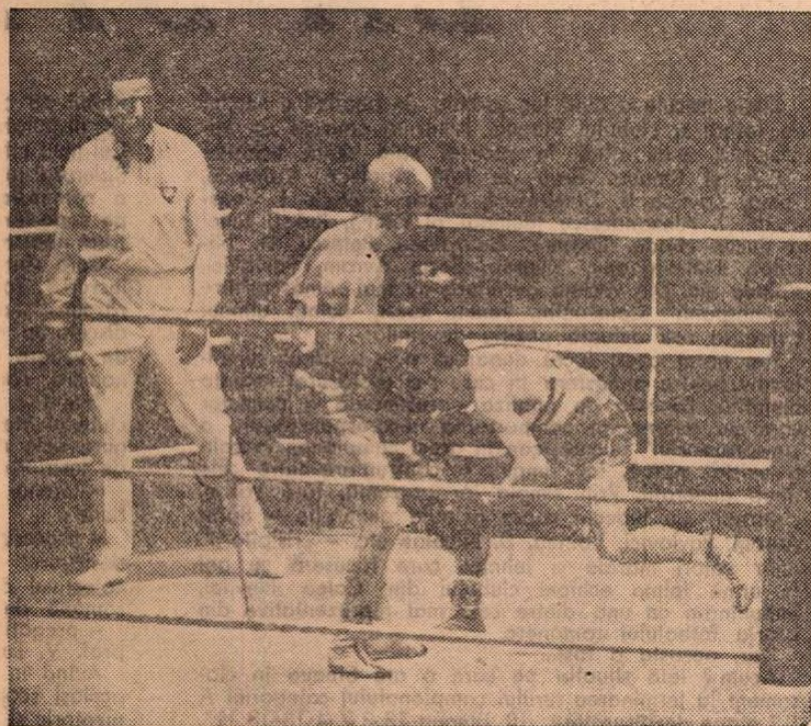
— Îmi amintesc că, în urmă cu câteva luni, boxerul Nicolae Giju a făcut „perche” cu campioana țării la tenis, Letitia Man. De aici, o întrebare, poate, indiscretă:

— Vei cere, cumva, ajutorul soției pentru realizarea acestui important obiectiv — lupta în atac?

— Mai curând se poate spune că vom munci împreună să realizăm acest lucru, pentru că și ea este încă deficitară în atacul la fileu...

Se cuvine, deci, o dublă urare de succes!

DAN GÎRLEȘTEANU

Nicolae Giju (dreapta) în meciul cu olandezul Paske, pe care l-a învins la puncte, cu ocazia campionatelor europene de la Berlin

cese ale lui Nicolae Giju în anul care s-a încheiat: medalia de bronz la „europenele” de la Berlin, învingător în „Turneul celor 4”, primul titlu de campion republican la seniori (vă amintiți finala cu Covașev?), locul secund la „Săptămîna preolimpică de la Mexic”. Deci, Giju vrea să fie mai bun. Chiar după un asemenea bilanț pe care și l-ar dori oricare dintre boxerii noștri.

— Și ce trebuie să faci pentru a te ține de cuvînt?

— În primul rînd, să învăț din propria mea experiență. Am făcut — se spune — multe lucruri bune, dar eu știu că n-au lipsit nici greșelile. Apoi: PREGĂTIRE, cît mai multă PREGĂTIRE!

— Ceva special?

mai departe. Cum îți ai propus să îmbunătățești lupta în atac?

— Sînt mijloace variate. În orice caz, voi căuta să boxez cu pugiliști foarte buni în defensivă, astfel încît să fiu obligat să inițiez eu permanent atacul. Firește, va trebui să muncesc mult pentru perfecționarea loviturilor de atac — directe și în lupta de aproape — urmîrind, în special, „apropierea” de adversar.

— Dar în apărare?

— Și aici, cum spuneam, trebuie să fiu mai bun ca pînă acum. Cînd înțelegi un adversar foarte combativ nu poți „scăpa” oricum, cum am făcut și eu de multe ori. Pentru eliminarea acestor lipsuri de ordin tehnic va trebui să muncesc mai mult pentru per-

Frigul nu-i sperie!

(Urmare din pag. 1)

tive exerciții de gimnastică și... asaltul kilogramelor halterelor. În încheiere, afară în zăpadă, accelerări și exerciții speciale de viteză în regim de rezistență. Toți, dar absolut toți, lucrează cu foarte multă sîruiță. Motivul îl cunoașteți: vor, ca la vară, să realizeze performanțe dintre cele mai bune. Ah, dar am uitat să vă spun că acești tineri atleți sînt reprezentanții Școlii sportive de elevi nr. 1.

Pînă la încheierea antrenamentului, după care a fost reluată bătălia cu bulgări, mi-a fost imposibil să-i smulg cîteva vorbe prof. Stănescu, alături de prins de lecția pe care-o conducea. După antrenament însă...

„Grupa de care mă ocup la S.S.E. nr. 1 cuprinde 45 de elevi, dintre care 25 de fete. Din cauza programului școlar nu pot veni toți o dată la antrenament. Cu unii lucrez dimineața, cu ceilalți după-amiaza, dar e mai bine așa, căci am timp să mă pot ocupa mai în „amănunt” de fiecare. Avem condiții de lucru dintre cele mai bune, sîntem sprijiniți îndeaproape de directorul S.S.E., tov. prof. Ionel Popescu, și nutrim convingerea că, în plin sezon, atleții noștri vor fi capabili să înregistreze un serios salt calitativ în ceea ce privește performanțele. Între ei, ȘERBAN IOAN (17 ani, student la construcții de mașini) este cel mai

harnic. Vrea cu tot dinadinsul, să concureze la campionatele europene de la Budapesta și eu nu pot fi decât de acord cu dorința lui. Anul trecut, după cum știți, a sărit 2,03 m la înălțime, iar pentru 1966 și-a propus cel puțin 2,07 m, dar dacă va reuși să egaleze recordul lui Cornel Porumb (2,11 m) să nu vă mire! Acum e în plină sesiune de examene la facultate, învață mult, dar de la antrenament n-a lipsit niciodată. Și lucrează foarte, foarte serios. „Europele” de la Budapesta sînt un puternic stimul!

Să vă prezint acum alte talente în care-mi pun mari speranțe. Iată-o pe ELENA MÎRZA. Anul trecut concursa încă la... copii. La 13 ani a sărit 5,41 m la lungime. Mă gîndesc că pînă în 1952 recordul nostru de senioare era de... 5,44 m! Nu vreau însă să-i forțez creșterea rezultatelor atletice așa că, pentru 1966, va face mai puțină specializare și mai multă pregătire multilaterală. Sînt convins că va putea alerga 60 m în 7,7 sec. și 60 mg în 9,0 sec. De aceeași vîrstă este și MARIANA DUMITRACHE pe care o văd la 9,3 sec. pe 60 mg. Pe MIHAI GEORGESCU, de 15 ani, îl consider „succesorul” lui Viorel Suciu între juniori. Chiar în acest sezon cred că-i va putea egala recordul acestuia pe 90 mg (12,2).

Cînd am plecat de la stadionul Tineretului, bulgării continuau să zboare... Eu însă eram rebegit de frig! Pe cîntecul mea!

aceste întâlniri s-au evidențiat o serie de sportivi, printre care, Pompilia Băcescu, Vica Zguroiu, Constanța Ostache, Constanța Efrim, Dan Lăzărescu, Alexandru Andrei etc.

AL. MOMETE—coresp. reg.

Sportivii bucureșteni vor lua startul într-o serie de competiții dedicate aniversării Unirii Principatelor Române. Astfel, duminică dimineață începînd de la ora 8 va avea loc în sala de la stadionul Republicii un concurs de tenis de masă pentru copii, dotat cu „Cupa Unirii”. De asemenea, baziul Floreasca va găzdui, duminică, de la aceeași oră, întreceri de natație pentru copii, închinată aceluiași eveniment, iar în sala întreprinderii „Flacăra roșie” va avea loc, de la ora 9,30, o gală festivă de box pentru începători. Totodată, mai multe dintre etapele unor întreceri sportive prevăzute în calendarul competițional al Capitalei au căpătat caracter sărbătoresc, prin inițiativa comisiilor pe ramură de sport ale Consiliului orășenesc UCFS București. Este vorba de concursul de atletism pentru juniori (sala Floreasca II), de cel de lupte pentru tineret și copii, de competiția de volei „Cupa de iarnă” (simbătă și duminică, de la ora 16: fetele în sala Giulești, iar băieții în sala Recolta) și de întrecerile de handbal „Cupa Sportul popular” (duminică, de la ora 10, în sala Recolta).

Pe sălile bătrînei Universități „Alexandru Ioan Cuza”

(Urmare din pag. 1)

lui „eroi” ai reportajelor noastre de pe arenele sportive. Poate că tocmai atunci răspundea baschetbalistei Mioara Idriceanu sau Mariana Anisoara, componente ale echipei de categoria A, C.S.M.S. Iași, și ale lotului de tineret al țării. Una este studentă anul I la Facultatea de științe economice, „cealaltă” la Facultatea de drept, în același an, și la fel de bună la învățătură. Poate că tocmai atunci își pregăteau subiectele fotbalistul Ovidiu Vornicu (C.S.M.S. Iași), student în anul IV al Facultății de științe economice sau atletul Basarab Ciobanu ori colega lui de sport, Tatiana Zgarcea. Poate că printre cei care răspund în dimineața aceasta se află matematicianul E. Ciura, viitorul economist Ioan Lascu, membri ai echipei de fotbal a Universității, clasată pe locul I în campionatul orășenesc... Dar, lista aceasta e lungă și în ea oricum n-ar putea să încapă toți cei peste 1.500 de băieți și de fete, sportivi începători și consacrați, cuprinși în cele 8 secții pe ramură de sport existente aici (atletism, handbal, gimnastică, fotbal s.a.).

Am deschis totuși o ușă. Senia pe ea „Catedra de educație fizică”. Muncesc aici entuziasmi membri ai colectivului condus de profesoara Eugenia Raicu: Octav Ungureanu, Ion Spineanu, Margareta Miliadis, Maria Zama și ceilalți. „Sesiunea” prilejuieste într-un anumit fel o relaxare. Cum este petrecută relaxarea? Răspunsul la întrebare vine însoțit de „caietul competițional”. Nu, nu e o inovație a cadrelor didactice de aici. Caietul competițional nu înseamnă altceva decît o situație clară a întrecerilor sportive în care au fost și sînt angrenați studenții de la Universitatea A. I. Cuza, situație care le permite să tragă — cadrele didactice de aici — cele mai juste concluzii în legătură cu prezentul și mai ales cu viitorul. Noile măsuri privind sportul studentesc stimulează pe cei interesați (profesori și studenți), prefigurînd, totodată, bogata activitate ce se va desfășura în viitorul an. Și proiectele vizează, îndeosebi, atletismul și gimnastica...

La sfîrșitul convorbirii primesc o amabilă invitație de revenire, căreia, după cum am făgăduit, îi voi da curs cu plăcere.

„Cobor scara fără trepte a Lăpusneanului. Aceași lume tîndră, veselă, încrezătoare în viitorul ei...”

SPORTUL POPULAR
Nr. 4876 Pag. a 3-a

Lovitura de PEDEAPSĂ

Cu lucrarea de față, cred că mă număr printre cei mai mari specialiști ai fotbalului. Am știut să-mi aleg și subiectul: „Apărarea beton — la noi în raion!”

Încep cu ultimul meci al lui Internațional. Scor final, 2-2. De ce? S-au apărât „beton”! Alt exemplu: în turul acestui campionat „Biscuitul” a jucat în apărare tot sistemul lui Herrera. Rezultatul? Cît pe-aici să retrogradeze! Noroc că regulamentul campionatului raional nu prevede sporițoarea asta. Și bine face! Joacă omul cît vrea, cum vrea și cînd vrea. „Cît vrea”, în sensul că poate juca 15-20 de ani, fără ca vreodată, cineva să-i reproșeze că în ultimele 18 campionate echipa a totalizat doar un punct și jumătate. „Cum vrea”, adică în 7-8 oameni, cîși se găsesc. Și „cînd vrea” — ca formația Ciorogirla care anul trecut a forțat de cinci ori „unde știu toate astea? Păi, eu mă ocup de campionatul raional. E adevărat, scriu rar, dar și cînd îmi apare un material, se simte! Bunăoară, asta în care critic „betonul”.

În fond, n-aș fi atît de pornit împotriva amintitei apărări, dacă echipele din raion ar aplica formula cum trebuie. Dar nu o aplică! „Mobila”, de pildă, folosește sistemul cu patru fundași, cu trei oameni mai retrași, doi „coșaiși”, doi circotași. Cîno pătrunde teafăr în careul lor poate juca în ziua respectivă la Loto. Cîștigă precis! Fac o paranteză. Observ că de cîte ori dau numele unei echipe din raion, zîmbiți nu știu cum... Desigur, urechea dv. obișnuită cu Rapid, Steaua, Știința, înregistrează mai

greu formații ca Biscuitul, Lacta, Mistrețul sau Anticorosiul. Totuși, trebuie să vă acomodați cu numele acestor echipe raionale, deoarece am de gînd să scriu mai des despre ele. Deocamdată vă dau de învățat zece formații din campionatul raional „Construcția”. Repetați după mine: I.C.M.R.U.C., I.C.H.F., I.C.M. IV, I.D.P.B., I.I.M.I., I.C.M. V, I.P.L.C., I.C.M. I, I.A.C., I.U.T. Vă imaginați ce galerie pășărească iese cînd o mie de oameni strigă „Hai I.C.M.R.U.C.!” iar ceilalți suporteri scandează „I-P-L-C.!!! I-P-L-C.!!!” Un arbitru îmi mărturisea că după un asemenea meci, trei zile nu mai e bun de nimic!

Cum spuneam și la început: apărarea „beton”, nu ține-n raion! Faptul că, totuși, această primă verigă a fotbalului nostru folosește o apărare modernă este îmbucurător. Înseamnă că există preocupare. Și în fotbalul raional, preocuparea contează! N-am văzut, spre exemplu, antrenor care să nu fie frîmțat de problema întineririi echipei. E drept, n-am văzut nici o echipă întinerită, dar asta contează mai puțin. Apropo: anul acesta (culmea coincidenței) 43 de jucători din campionatele raionale ale Capitalei împlinesc 43 de ani. Mulți înainte!...

Unde rămăsesem? Exact, la apărarea „beton”. Nu sînt de acord cu aplicarea ei în campionatul raional! Împiedică, frînează, aș putea spune, buna desfășurare a acestei frumoase competiții. Fîndcă, de ce n-am recunoaște, cu tot dezinteresul ce i se acordă, este frumoasă! Duminică, primul meci începe la ora 8 dimineața: aer curat, răcoare, peisajul minunat al drumului

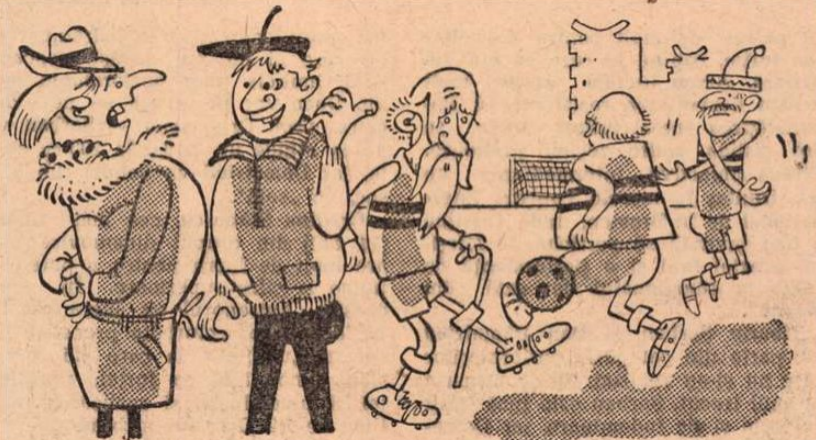
Apărarea „beton” la noi în raion

străbătut de echipele plecate cu noaptea în cap. S-a terminat prima partidă, imediat arbitrul fluieră începutul celei de a doua — întrecerile desfășurîndu-se în continuare pînă la orele 14. Formațiile care n-au apucat să joace între aceste ore (nu toate au... relații și sînt 183 de echipe raionale și orășenești în Capitală), se întîlesc luni. Cum? Dacă se mai duc luni la serviciu? Nu i-am întrebat. Dar nu cred... Mie însă, duminică îmi place să le văd la lucru! Și-am să vă spun de ce: pot studia „betonul”!

Îl pot studia în condițiile cînd pe teren lupta se dă numai în 14 oameni, restul de 8 fiind ori eliminați, ori plecați după diferite treburi. Îl pot studia

cînd I.A.C.-ul este condus la pauză cu 16-0 (!). Cînd jucătorii celor două formații n-au nici în clin, nici în mîncă, cu întreprinderea pentru care joacă! Cînd D.S.C.I.M.-ul luptă pentru locul I în serie, avînd 12 puncte prin neaprezentarea celorlalte echipe adverse. Cînd... Ce mai? Apărarea „beton”, nu-i bună-n raion! La „divizie” poate să meargă, nu știu. Și nici nu mă bag! Ce, aîlaltă specialitate se „amestecă” în sectorul meu?... Totuși, mă gîndesc că un schimb de experiență n-ar strica. Dar unul deschis, așa, ca între specialiști și fără să ne „apărăm beton” cînd e vorba de raion!

VASILE TOFAN

— După ce că fiecare numără 43 de ani, mai intrăți și cu formația incompletă!

— Da, dar nu neglijați aspectul pozitiv, că în felul acesta scădem media de vîrstă a... „11”-ului nostru!

Desen de Al. Clenciu